omma waimo peäle külwab, se leikab waimust ajaliku ja iggawest önnistust.

Sowin sellepärrast keigest süddamest ja keigest hingest, et keige meie armsa maa-rahwa kohta Pauluse sanna peaks tõeks same, kui ütleb: kes semet annab külwajale se andko ka leiba toiduseks, ja tehko teie semet paljuks, ja kaswatago teie õiguse wilja!

Ja! teie õiguse wilja kaswatago temma aastast aastasse ja põlwest põlwe, lastest lastele kätte, Jesuse Kristuse meie Issanda läbbi. Amen.

---

# Laulud.

## 1. Maa-ilm on Jummala tõe.

1. Maa-ilma Lojat kummardan, ma sind, mo Jummal! tännan; sind tundes ennast römustan, auu, kitust sulle annan. Kes on kül sinnust wäggewam, ehk selle polest teggewam, mis sinna olled teinud?

2. Nän selgel õesel kumawaid ja kiirgawaid taewa-tehti; näen maa peäl mitmid ellajaid, küll wilja, puid ja lehti. Oh! keigist, mis silm ial näeb, mo südda üpris römsaks läeb, et immestelles kerkib.

3. Ei illu üksnes silmele need ilmas agga näita, waid ihho ning ka hingele keik andwad, et woib täita üht toido, katte, jouuga, teist moistuse ja nouuga, mis mollemil läeb tarwis.

4. Ka madalamgi lillike meil' annab sedda nähha, et Jummal wägga targaste keik mundki wõtnud tehha, mis ütlemata suremge. Sest targemaks saab innime, kui sedda tundma õppib.

5. Kas se, kes omma wäega keik targast' walmistanud, kas se küll ilma asjata meil' meelt ja moistust annud? Ei mitte! waid et meie meel ka lodud asjust õppiks teäl, kui arwamata temma.